

Bakonyi-Tánczos Vera: mint ki friss ágyat húz

(A vers a Gödöllői Irodalmi Díj 2025 pályázaton 3. helyezést ért el.)

fehér selyemlepedőjéből tépést készít.
hosszú, könnyű csíkok lebbsenek köré,
ujjai nyomán a csönd szövete is felhasad,
kibuggyan alóla egy szűrt fényű hajnal.

két kezébe fogja a hosszú csíkokat,
a teraszra könnyű léptekkel kilép.
alatta szürke város. fölötte szürke ég.
meztelen talpával érzi a kő nedves hűvösét.
szétszabdalt szárnyként lengik körül
tépett álom- s valóságfoszlányai.

elsétál a korlátig, kitarja karját. csönd van.
a kő enged. lábujjával finoman érinti még,
aztán elemelkedik. nincs elrugaszkodás.
csak emelkedés, csíkokra tépett szárnyak
egésszé lebegése. mint ki friss ágyat húz,
hófehér selyemlepedő úszik az égen, és ő
magasan szállva a könnyű hajnali szélben

megérti, hogy semmi nem változott,
és mégis, megváltozott minden.